

Resumé v českém jazyce

Předložená rigorózní práce se zabývá problematikou trestního příkazu podle platné právní úpravy obsažené v ust. § 314e a násl. zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád). Trestní příkaz obecně představuje procesní institut, kterým orgán činný v trestním řízení, zpravidla soud, nabízí na podkladě svých dosavadních zjištění zainteresovaným osobám vyřešení věci o nízké typové závažnosti, a to bez jejího veřejného projednání před soudem. Návrh je přitom učiněn v písemně předložené podobě, která obsahuje vždy alespoň odsuzující výrok o vině a výrok o sankci. Pokud tyto osoby předložený návrh, byť mlčky, přijmou, stane se tento závazným. Trestní příkaz lze taktéž označit za druh rozhodnutí v trestním řízení, který však má svou dvojí povahu. Nejprve se jedná o procesní nabídku obviněnému, a pakliže by tato nabídka byla akceptována, dojde k transformaci trestního příkazu na meritorní rozhodnutí.

Práce je členěna do čtyř základních kapitol:

V první části práce je kladen důraz na představení trestního příkazu v širším kontextu. Pokouším se přiblížit jeho smysl a účel a otázky zařazení trestního příkazu pod kategorie jako rozhodnutí, zvláštní typ řízení a odklon.

Druhá část práce je věnována historickému vývoji právní úpravy trestního příkazu v jeho moderní podobě, tj. od poloviny 19. století až do počátku 90. let minulého století.

Největší část práce ovšem představuje část třetí zabývající se platnou právní úpravou trestního příkazu v České republice. V této části jsou podrobně rozebrány podmínky pro vydání trestního příkazu, reflexe základních zásad v tomto druhu rozhodnutí, přičemž opominuta v tomto směru není ani judikatura Evropského soudu pro lidská práva. Dále se zaměřuji na obsahové náležitosti trestního příkazu a na oproti standardně konanému trestnímu řízení specifické postupy, které samotnému vydání trestního příkazu předchází. Řešena je i otázka sankcionování trestním příkazem, kdy konfrontuji možnosti trestání touto formou rozhodnutí s hmotněprávní úpravou v trestním zákoníku, ať již jde o obecné zásady sankcionování či úpravu podmínek pro ukládání jednotlivých druhů sankcí. Dále se věnuji i zvláštnostem doručování trestního příkazu a institutu odporu. Zvláštní kapitola je věnována osobě poškozeného, která právní úpravou trestního příkazu trátí mnoho ze svých práv pro efektivní uplatnění svého soukromoprávního nároku, a to v komparaci s možnostmi, které jsou jí dány k dispozici ve standardním trestním řízení. Konečně

v poslední kapitole jsou rozebírány možnosti nápravy pravomocného trestního příkazu cestou mimořádných opravných prostředků.

Poslední čtvrtá část této práce se zabývá právní úpravou trestního příkazu ve Spolkové republice Německo, kde má tento typ rozhodování ve své moderní podobě nejdelší tradici.